

[Poul Nielson]

I øvrigt har vi jo haft en betydelig offentlig debat, men stadig væk ikke på noget konkret grundlag. På de to afgørende punkter, nemlig tilbageførselsmekanismerne vedrørende nye, større afgifter til industrien og til kraftvarmebyerne, er der stadig væk fuldstændig blankt papir.

Netop disse krumtapp problemer er ikke belyst endnu fra regeringens side, og så længe det er tilfældet, mener jeg ikke, vi sagligt set har et tilstrækkeligt grundlag for at køre videre med debatten. Vi har i årevis fra Socialdemokratiets side fremført, at man godt kunne udbrede grundlaget for energifgifterne i og med, at man kunne lade butikshandelen, f.eks. handel og service, betale de afgifter, alle andre betaler. Det ville ikke være betalingsbalanceforkert. Derimod er vi ikke tilhængere af at pålægge industrien som sådan disse afgifter.

Men som sagt: Vi har ingen færdige meninger om alt dette. Vi synes, det er rimeligt, hvis regeringen har nogle standpunkter, at den kommer med dem, og så diskuterer vi det på det grundlag.

Om miljø- og energiforholdene på afgiftsområdet vil jeg sige, at de kvoter, vi har, der styrer maksimumudledningen af SO₂ og NO_x, indiskutabelt er miljøpolitik. Derimod kan en CO₂-afgift meget nemt afspores til at blive en almindelig provenumaskine, meget nemt, og vi mener, at der, hvis det virkelig var miljøhensynet, der for alvor skulle gøres noget ved, faktisk var mere miljøforbedring at hente i at fremme udviklingen på kraftvarmeområdet i København. Der ville faktisk være mere miljøfordel i det end i at kradspe penge hjem gennem en CO₂-afgift, som meget nemt bliver en beskatning af, at vi ånder som mennesker, både industrielt og personligt.

Som sagt venter vi på udspil og ser i øvrigt ikke situationen sådan, at vi finder, at der i dag er brug for vedtagelser, i hvert fald ikke med, hvad vi har hørt indtil nu.

Derfor kan jeg på forhånd sige, at vi vil undlade at stemme til dagsordenen.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg har ikke tænkt mig at gentage alt det, som jeg sagde ved den forrige store energidebat, selv om noget af det nok kunne være relevant i denne sammenhæng. Dog vil jeg godt gentage én ting, for hr. Duetoft sagde, at der var et eller

andet, der var sivet ind med hensyn til, hvad regeringen ville eller ikke ville nu.

Jeg må så konstatere, at der er noget andet, der ikke er sivet ind, nemlig at den røde rapport ikke er identisk med Energihandlingsplan 2000. Den røde rapport er en embedsmandsrapport, et godt og grundigt stykke arbejde. Jeg beklager at skulle gentage det, men det er åbenbart smuttet for hr. Duetoft. Deri er der en lang række forslag, som det er op til regering og Folketing at bruge til noget, men det kan ikke nytte noget, at man piller et enkelt af forslagene ud og siger, at det er regeringens politik. Det kan læses i Energihandlingsplan 2000, og dér står disse ting ikke på den måde, som hr. Duetoft fremhæver.

Så vil jeg i øvrigt til selve forespørgslen sige, at da CD rejste den, var råoliepriserne og dermed verdens energipriser nærmest på himmelflugt. Den udvikling er nu heldigvis stoppet. Det ser ud til, at priserne efter at være faldet i hvert fald i øjeblikket er ved at stabilisere sig med en svag tendens til fortsat at falde lidt.

Ingen kan forudse, hvordan situationen i Golfen vil udvikle sig, eller hvilken indflydelse det vil få på energipriserne i verden som helhed og som følge heraf også herhjemme.

Meget tyder på, at der ikke bliver alvorlig mangel på olie. Det kan måske betyde, at vi slipper for de meget drastiske prisstigninger.

Men som sagt: Det er der ingen der kan forudse, og derfor er der heller ingen, der kan tage højde for det.

I Det Konservative Folkeparti er vi af den opfattelse, hvis der fremover kommer meget store, langvarige og stabile prisstigninger på råolien og dermed også på de raffinerede produkter, at vi så må tage afgiftsniveaet op til overvejelse igen og især afgiften på fyringsolie.

Med hensyn til benzinafgifterne har vi nemlig allerede flere gange i de senere år nedsat dem, angiveligt af hensyn til grænsehandelsproblemerne. I dag adskiller de danske benzinafgifter sig ikke markant fra afgifterne i de øvrige europæiske lande, og et blik på benzinpriserne i Europa, som Tekst-TV er så venligt at gøre det nemt for os at få overblik over hver dag, viser da også, at vi nok ligger i den dyre ende, men at der er flere lande, hvor priserne ligger over, endda ikke så lidt.

Samtidig er der ikke så langt ned til de typiske europæiske priser. Der er ganske vist stadig